

Mój Mistrzu

t. i m.: S. Magdalena, Nazaret.

1. On szedł w spie - ko - cie dnia i w sza - rym py - le dróg, a i - dąc
2. On przy - jął wdo - wi grosz i Ma - gda - le - ny tzy, bo wie - dział
3. I - dzie - my w skwa - rze dnia i w sza - rym py - le dróg, A On nas

u - czył ko - chać i prze - ba - czać. On z cel - ni - ka - mi jadł, On nie znał
co to ko - chać i prze - ba - czać I pó - źną no - cą On, do Ni - ko -
u - czy ko - chać i prze - ba - czać I z cel - ni - ka - mi sięść, za - po - mnieć

kto to wróg, po - chy - lał się nad ty - mi, któ - rzy pła - czą. Mój Mi - strzu,
de - ma rzekł: Że pra - wdy trze - ba pra - gnać trze - ba szu - kać.
kto to wróg, Po - chy - lać się nad ty - mi, któ - rzy pła - czą.

prze - de - mną dro - ga, któ - rą prze - być mu - szę tak jak Ty. Mój Mi - strzu,

wo - ko - ło lu - dzie, któ - rych ko - chać trze - ba tak jak Ty. Mój Mi - strzu,

nie - ła - two cu - dzy cię - żar wziąć w ra - mio - na tak jak Ty. Mój
Mi - strzy, po - nio - sę

wszy - stko, je - śli bę - dziesz ze mną za - wsze Ty.